

Herved er vor lille Dagsorden omme. Næste Møde vil blive afholdt paa Tirsdag Kl. 1 $\frac{1}{2}$, og Dagsordenen vil da være:

1) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

2) Første Behandling af:

Forslag til Lov om visse Pligtkjørsler paa Landet.

Mødet hævet Kl. 2. 40'.

Femte Møde.

Tirsdagen den 13de Oktober 1885 Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Lovforslaget findes Till. A. Sp. 1407 ff.)

Sagenfattes under Forhandling.

Mænen: Det gjør mig ondt, at der egentlig ikke nogen Gang foreligger et Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse, uden at man deri finder Exempler paa, at Indfødsrettens Forrifter om de Bestillinger, der ere forbeholdte Indfødtte, ere tilsidefattede. Der staar saaledes i Indfødsrettens Artikel 8, at ved Høffet er Kongen fuldstændig forvisset om, at vort kongelige Hus i Almindel-

lighed vil gjøre sig det til en kjær Lov ikke ved Høffet af noget Kjøen at anvende uden Personer, der ere eller kunne regnes for Indfødtte. Nu vil det ses, at Nr. 34 indeholder et Exempel paa, at dog en Udlandning er ansat i en Bestilling ved Høffet. Men dernæst er der ogsaa gjentagne Exempler paa, at Smaabestillinger ved Statsbanerne ere besatte med Udlandinge. — Jeg kan ikke nægte, at det forekommer bedrøveligt, naar man kjører paa Banerne, at se de fremmede Skilte i Jernbanevognene, som vise, at Materiellet er anskaffet i Udlandet, og man vilde ønske, at det havde været muligt ved Forsærdigelsen deraf at skaffe vore egne indenlandske Arbeidere Noget at bestille. Derom tør jeg imidlertid ikke udtale mig; det er maaste en sørgelig Mødvendighed, og jeg er forvisset om, at den høitæredede Indenrigsminister vil være opmærksom derpaa og drage Omsorg for, at navnlig i disse arbejdsløse Tider, det indenlandske Arbejde nyder den Bestyttelse, som tilkommer det. Men at Jernbanebestyrelsen maaste dog har en vis Lyft til at foretrække Udlandinge for Indfødtte fremgaar af disse forskjellige Ansættelser som Kolonneformænd, Ledvogtere, Styrsmænd paa Dampfærgerne o. s. v. Jeg kan ikke tro rettere, end at man maatte kunne finde dertil kvalificerede Personer blandt Landets Indfødtte, og at man endogaa vil kunne overholde den Regel, at disse Smaabestillinger lige saa vel som de store Embeder skulle være forbeholdte Landets Indfødtte, fordi det er en Grundsætning, som Indfødsretten udtaler, at det er Landets Børn, der skulle spise Landets Brød, og den bør ikke fraviges. Saa er der ogsaa nu f. Ex. Bestikkelsen af en Udlandning som Overpolitibetjent ved Kjøbenhavns Politii. Det er Noget, som efter min Mening heller ikke kan forliges med Indfødsretten. Jeg vil derfor ikke undlade at gjøre opmærksom paa disse forskjellige Ting, idet jeg haaber, at vi kunne naae saa vidt i de Forslag til Lov om Indfødsret, der fremsættes for Fremtiden, at vi blive fri for at se disse Exempler paa Tilsidefættelse af dens Regler.

Indenrigsministeren (Jørgensen):

Om vi for Fremtiden kunne blive fri for at se disse Exempler, tør jeg ikke sige det